

носци, маджари, кумани, па и татари, и че гърцитѣ сж невѣрни къмъ него, защото щомъ превзематъ съ негова помощъ Цариградъ отъ латинцитѣ, тѣ ще поискатъ да завладѣятъ и българска Тракия, решилъ да се откаже отъ съюза си съ Ивана Ватаца. Но сега за него било мжно да остави дъщеря си Еленка на гърцитѣ, та скроилъ планъ да си я земе. Единъ день той пратилъ известие на Ивана Ватаца, че желае да види дъщеря си Еленка въ Одринъ, защото му била много мила. Императорътъ изпратилъ императрицата Ирина да заведе Асѣновата дъщеря вече 12 годишна, съ голѣма свита въ Одринъ. Царь Иванъ Асѣнь прибралъ дъщеря си, а Ирина и свитата повърналъ, като казалъ да обадятъ на Ивана Ватаца, какво Еленка вече не ще бжде пратена на нейния съпругъ Тодора, защото вѣнчаването на дветѣ малолѣтни деца не се одобрява отъ българския народъ. Това било презъ 1237 г.

Въ Търново Еленкината майка Мария чакала съ нетърпение дъщеря си. Тя излѣзла чакъ на Стара Планина, дето посрещнала милото си дете и съ голѣма радостъ го завела въ дома си.

Така се свършила прочутата сватба между Еленка Асѣнова и Тодоръ Ватацовъ.

На старини Иванъ Асѣнь II живѣлъ мирно съ всички съседи, които го оценили като най-добъръ и справедливъ царь на Балканския полуостровъ.

Той не само възобновилъ Симеоновата българска държава, но и вътрешно поставилъ много добри и полезни наредби: свързалъ търговски договори и пусналъ търговцитѣ отъ хърватския градъ Дубровникъ, свободно и, като гости, да пжтуватъ съ стока изъ България, построилъ много църкви и мо-